

Књига пророка Данила — сто тридесет трећи део

Откривање пророчког ткања: увиди у време запечаћења 144.000

Jeff Pippenger

2024-03-13

Сви пророци су сагласни један с другим, и сви они сведоче, још одређеније, о крају света него о данима у којима су живели. Њихово сведочанство треба применити у пророчком раздобљу времена печећења сто четрдесет и четири хиљаде, јер се ту испољава учинак сваког виђења. Исаји је, у шестом поглављу, у виђењу било допуштено да погледа у Светињу над светињама, током раздобља времена печећења сто четрдесет и четири хиљаде, где је видео Божју славу. Знамо да је то било после 11. септембра 2001. године, јер је у трећем стиху чуо анђеле како објављују да је земља тада била пуна Његове славе.

„Када је Бог намеравао да пошаље Исаију с поруком своме народу, најпре је допустио пророку да у виђењу погледа у Светињу над светињама у Светилишту. Одједном се учинило да су врата и унутрашња завеса храма подигнути или уклоњени, и било му је допуштено да погледа унутра, у Светињу над светињама, тамо где ни пророкове ноге нису смеле ући. Пред њим се указало виђење Јехове како седи на престолу високом и узвишеном, док је скут Његове славе испуњавао храм. Око престола бежу серафими, као стража око великога Цара, и они су одсјавали славу која их је окруживала. Док су њихове песме хвале одјекивале дубоким тоновима обожавања, стубови врата су дрхтали, као да их потреса земљотрес. Ови анђели, уснама неокаљаним грехом, изливали су хвалу Богу. ‘Свет, свет, свет је Господ над војскама’, клицали су; ‘сва је земља пуна славе Његове.’ [Види Исаија 6:1–8.]”

„Серафими око престола толико су испуњени побожним страхопоштовањем док посматрају славу Божју, да ни за тренутак не гледају на себе са дивљењем. Њихова хвала припада Господу над војскама. Док гледају у будућност, када ће се сва земља испунити Његовом славом, победничка песма одјекује од једнога к другоме у милозвучном појању: ‘Свет, свет, свет, Господ над војскама.’ Они су потпуно задовољни да прослављају Бога; пребивајући у Његовом присуству, под осмехом Његовог одобравања, не желе ништа више. У ношењу Његовог обличја, у извршавању Његове воље, у обожавању Њега, достижу своје највише стремљење.“ Gospel Workers, 21.

У сагласности са Исаијом, и пророку Језекиљу је било допуштено да завири у Светињу над светињама. Језекиљево виђење отпочиње у првом поглављу, првом стиху.

И догоди се тридесете године, четвртога месеца, петог дана у месецу, кад бејаш међу заробљеницима крај реке Ховара, да се отворише небеса, и видех виђења Божја. Језекиљ 1:1.

Његово виђење се наставља кроз наредна поглавља, и представља наставак истог виђења у осмом и деветом поглављу, које указује на запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде. То знамо по његовом пажљивом сведочанству.

И догоди се шесте године, шестога месеца, петог дана у месецу, док седејаш у својој кући, а старешине Јудине сеђаху преда мном, да ме тамо обузе рука Господа Бога. Тада погледах, и гле, обличје као изглед огња: од изгледа његових бедара наниже — огањ; а од његових бедара навише — као изглед светлости, као боја ћилибара. И пружи нешто као руку, и ухвати ме за прамен косе на глави; и дух ме подиже између земље и неба, и одведе ме у виђењима Божјим у Јерусалим, до улаза у унутрашња врата која гледају на север, где беше седиште идола љубоморе, који изазива љубомору. И гле, слава Бога Израилева беше тамо, према виђењу које видех у равници. Језекиљ 8:1–4.

Виђење осмог и деветог поглавља, које идентификује две класе што се развијају током запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, било је „према виђењу које“ је Језекиљ видео „у равници“. Виђење које је видео у равници идентификовано је у трећем поглављу.

И рука Господња беше тамо на мени; и Он ми рече: Устани, изиђи у долину, и тамо ћу говорити с тобом. Тада устах и изиђох у долину; и гле, слава Господња стајаше тамо, као слава коју видех код реке Хевара; и падох ничице. Језекиљ 3:22, 23.

Језекиљево виђење „поља“ било је као „слава коју“ је Језекиљ „видео на реци Ховару“, а то је било виђење из прве главе, првог стиха. Виђење о запечаћењу у деветој глави и виђење „поља“ били су једноставно наставци виђења код реке Ховара. То је било виђење славе Божје у Светињи над светињама, за време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, као што је било и Исајино виђење. Исајино виђење је означавало Божје дело подизања весника у време запечаћења, а у другој и трећој глави Језекиљ поистовећује управо то дело са већом подробношћу него Исаја, јер он приказује весника који треба да носи поруку лаодикијском адвентизму, и да би разумео поруку коју треба да носи побуњеничком народу који бива заобиђен, Језекиљу је заповеђено да поједе малу књигу која је била у руци анђела када је сишао 11. септембра 2001. године.

И рече ми: Сине човечији, поједи што нађеш; поједи овај свитак, па иди, говори дому Израилеву. И отворих уста своја, и даде ми да поједем тај свитак. И рече ми: Сине човечији, нахрани трбух свој и напуни утробу своју овим свитком који ти дајем. И поједох га; и беше у устима мојим сладак као мед. И рече ми: Сине човечији, иди, упути се дому Израилеву, и говори им мојим речима. Јер ниси послан народу неразумљива говора и тешка језика, него дому Израилеву; не многим народима неразумљива говора и тешка језика, чијих речи не можеш разумети. Заиста, да сам те к њима послао, послушали би те. Али дом Израилев неће те послушати, јер неће послушати мене; јер је сав дом Израилев дрзак и тврда срца. Ево, учинио сам лице твоје тврдо према лицима њиховим, и чело твоје тврдо према челима њиховим. Као дијамант, тврђи од кремена, учинио сам чело твоје; не бој их се, нити се страши од погледа њихових, мада су дом одметнички. Језекиљ 3:1–9.

Незнабожац у Библији јесте туђинац, а туђинац говори туђим језиком. Језекиљ је био послан дому савременог Израиља, који је у време запечаћења Лаодикијска црква адвентиста седмог дана, која бива заобиђена. Порука у време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде намењена је Божјој цркви, која најпре бива суђена, а затим, при ускоро долазећем недељном закону, други глас из осамнаесте главе Откривења позива Божје незнабожачко стадо да изиђе из Вавилонa. Када Исаија, у шестој глави, представља оне који прихватају позив да буду послани побуњеничком дому с лаодикијском поруком, унапред је опоменут да су они народ који гледајући не опажа и слушајући не разуме. Исаија бележи управо ону особину коју је Исус навео из Исаије, шесте главе, када је ту исту особину приписао цепидлачним Јеврејима који су у Христово доба били заобиђени.

У дванаестом поглављу Језекиљ такође употребљава истоветну терминологију, чиме дванаесто поглавље изричито смешта у време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде.

И дође ми реч Господња говорећи: Сине човечји, ти обитавао усред дома одметничкога, који има очи да види, а не види; има уши да чује, а не чује; јер је дом одметнички.
Језекиљ 12:1, 2.

Језекиљ, дванаеста глава, указује на време печећења сто четрдесет и четири хиљаде, и притом се обраћа кривотвореној поруци позне кише коју нуде пијанице Јефремове, које владају народом Јерусалима, пијанице које не могу да читају запечаћену књигу. Њихова кривотворена порука позне кише заснива се на томе да пророчке визије Речи Божје смештају далеко у будућност.

У стиховима од трећег до петнаестог, Језекиљу је наложено да прикаже Божји народ како одлази у ропство у Вавилон. Ропство у Вавилону представља ускоро долазећи закон о недељи, а затим у стиховима од шеснаестог до двадесетог он указује на глад која прати разарање градова што започиње у часу великог земљотреса, а то је ускоро долазећи закон о недељи. Ту су приказане предности живота на селу у време те кризе, а затим у стиховима од двадесет првог до двадесет осмог имамо одломак који је у милеритској историји био препознат као садашња истина. Тај одломак је дословно наведен у Великој борби у опису милеритске историје у тој књизи.

И дође ми реч Господња говорећи: Сине човечји, каква је то пословица коју имате у земљи Израилевој, говорећи: Дани се одужише, и свако виђење пропада? Зато им реци: Овако говори Господ Бог: учинићу да престане та пословица, и неће је више употребљавати као пословицу у Израиљу; него им кажи: Близу су дани и испуњење свакога виђења. Јер неће више бити никаквога таштог виђења нити ласкавога гатања усред дома Израилева. Јер ја сам Господ: говорићу, и реч коју ћу изговорити збиће се; неће се више одлагати; јер ћу у вашим данима, доме одметнички, изговорити реч и извршити је, говори Господ Бог. И опет ми дође реч Господња говорећи: Сине човечји, ево, дом Израилев говори: Виђење које он види односи се на многе дане који ће доћи, и он пророкује о временима која су далеко. Зато им реци: Овако говори Господ Бог: Ниједна се од мојих речи више неће одлагати, него ће се извршити реч коју сам изговорио, говори Господ Бог. Језекиљ 12:21–28.

Кривотворена порука позне кише, која се износи у време печења сто четрдесет и четири хиљаде, тврди: „дани се одулише, и свако виђење изостаје.“ Уосталом, зар нису ти весници, представљени Мојсијем, Илијом, Језекијем, Исаијом и Јованом, заказали у свом предсказању 18. јула 2020? Порука лаодикијског адвентисте у то време гласи: „виђење које он види односи се на многе дане који ће доћи, и он пророкује о временима која су далеко.“ У тој историји не само да ће се свако виђење испунити, него весник треба да каже изгубљеном дому савременог Израиља: „Овако вели Господ Бог“, „Учинићу да престане“ кривотворена „пословица“ лаодикијског адвентизма. Реци им: „Дани су близу, и испуњење свакога виђења.“ „Ниједна од мојих речи неће се више одуговлачити, него ће се извршити реч коју сам изговорио, говори Господ Бог.“

Лаодикијска порука захтева да порука препозна да су близу дани када ће се испунити дејство сваке визије, и ти дани су дани запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Суштинска тачка која не сме бити превиђена у том одломку јесте да Бог непосредно изјављује да ће у „данима“, који представљају раздобље времена запечаћења, учинити да престану лаодикијско-адвентистичка „ташта визија“, њихово „ласкаво гатање“ и њихова лажна „пословица“. Бог чини да њихова лажна порука позне кише престане пре ускоро долазећег закона о недељи, јер чини да она престане у данима о којима говори. Он чини да она престане тако што потврђује истиниту поруку позне кише док подиже оне који су изабрани да буду знамење при ускоро долазећем закону о недељи. Ти изабрани бивају запечаћени пре „земљотреса“.

Други начин на који Он чини да престане ташта пословица кривотворене поруке позног дажда јесте долазак неочекиваних и све жестокијих Божјих судова, који долазе као страховито изненађење синовима таме, али су део саме поруке коју су синови светлости предсказивали. Историја у коју сада улазимо ускоро ће бити суочена са Божјим судовима. Ти судови су изнова и изнова представљени у Божјој Речи, а раздобље запечаћења, које је отпочело 11. септембра 2001. године, јесте место на које мора доспети свако виђење, укључујући и виђења Божјих судова, јер Његова Реч никада не изневерава.

У претходним чланцима показали смо да прва три поглавља у књизи пророка Данила представљају поруке три анђела из четрнаестог поглавља Откривења. Друго поглавље јесте порука другог анђела, и стога представља илустрацију другог испита у периоду запечаћења. Први испит било је прво поглавље, и то је био испит у погледу исхране — да ли ће човек изабрати небеску храну или храну Вавилона. Друго поглавље било је представљено скривеном истином унутар Навуходоносоровог сна о лику звери, које су царства.

Друга глава Данилове књиге представља испит иконе звери током запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, и она садржи разумевање које је скривено, јер Навуходоносор није могао да се сети сна. Она представља скривену истину која се отпечаћује у историји сто четрдесет и четири хиљаде, као и скривену истину у погледу царстава библијског пророштва представљених у лику. Она је представљала испит живота или смрти за Данила и тројицу достојних, а такође и за халдејске мудраце који су јели од вавилонске хране.

Елени Вајт је било показано да ће лик звери бити образован „пре него што се време милости заврши, јер је то велика проба за Божји народ, којом ће њихова вечна судбина бити одлучена.“ Скривени Навуходоносоров сан представља ту пробу. Скривена истина о лику, која је откривена у овим данима, када се дејство сваког виђења више не одлаже, јесте да је Исус, као Алфа и Омега, у првом и последњем упућивању на царства библијског пророштва поистоветио да је осма звер од седам.

Осма звер из Откривења, седмнаесте главе, која је од седморице, јесте папска сила која је враћена на престо земље, а дубља скривена тајна која је откривена јесте да, док Сједињене Државе у овој нацији образују лик звери, оне ће такође представљати појаву осме, која је од седморице. Шести председник од времена свршетка 1989. године, који је богати председник што је узбудио све царство аждајино, примио је смртоносну политичку рану од руку прогресивних, woke, либералних глобалиста 2020. године, када је републикански рог био убијен на улицама од атеистичке звери из Откривења, једанаесте главе.

У исто време, покрет трећег анђела примио је смртоносну рану 18. јула 2020. године, од руке атеистичке звери из једанаесте главе Откривења. Тај покрет састојао се од лаодикијских адвентиста седмог дана, а 2023. године покрет је био подигнут као филаделфијски покрет трећег анђела. Оба рога била су убијена 2020. године, и оба рога устају после три и по симболична дана. Образовање политичког лика звери састоји се у сједињењу Цркве и Државе у Сједињеним Америчким Државама, а звер којој у последњим данима праве лик јесте осма звер, која је од седам. Када лик звери буде образован у Сједињеним Америчким Државама, он ће поседовати управо то пророчко обележје осме звери Рима.

Када се испуни испит о лику звери на правом протестантском рогу, они који препознају пророчке истине повезане са обликовањем лика звери на оба рога земаљске звери, биће запечаћени за вечност ликом Христовим. Оне луде девојке које су прихватиле ташту и ласкаву визију, обликоваће лик звери за вечност.

„То је било оно што је пророк Језекиљ видео када су пред његовим запрепашћеним погледом били приказани симболи који су откривали Силу која надвладава збивања земаљских владара. Точкови који су се укрштали један с другим били су покретани од стране четири жива бића. Високо изнад свега тога „беше обличје престола, по виђењу као сафир; а на обличју престола, озго, беше као обличје човека“. Језекиљ 1:26, RSV.

„Точкови, тако сложени да су на први поглед изгледали као да су у пометњи, кретали су се у савршеном складу. Небеска бића покретала су те точкове. Сложени ток људских догађаја налази се под божанском управом. Усред борбе и метежа народа, Онај који седи над херувимима и даље управља пословима ове земље. Сваком народу и сваком појединцу Бог је одредио место у свом великом плану. Данас људи и народи својим сопственим избором одлучују о својој судбини, а Бог све надвладава ради остварења својих намера.“

„Proročanstva koja je veliki JA JESAM dao u svojoj Reči kazuju nam gde se nalazimo u sledovanju vekova. Sve što je proročanstvo proreklo do sadašnjeg vremena ocrtalo se na stranicama istorije, a sve što tek ima da dođe ispuniće se svojim redom.

„Знаци времена објављују да стојимо на прагу великих и свечаних догађаја. Све у нашем свету је у узбурканости. Спаситељ је прорекао догађаје који ће претходити Његовом доласку: ‘Чућете ратове и гласове о ратовима.... Јер ће устати народ на народ, и царство на царство; и биће глади, и помора, и земљотреса по разним местима.’ Матеј 24:6, 7. Владари и државници увиђају да ће се ускоро збити нешто велико и одлучујуће — да се свет налази на ивици страховите кризе.

„Библија, и само Библија, даје исправан поглед на догађаје који већ бацају своје сенке унапред, а звук њиховог приближавања чини да земља дрхти и да људска срца клону од страха. ‘Ево, Господ ће опустошити земљу и учинити је пустом, и изопачиће њено лице и расејаће њене становнике.’ ‘Јер су преступили законе, нарушили уредбе, прекршили вечни савез. Зато проклетство процедило је земљу, и њени становници испаштају за своју кривицу.’ Исаија 24:1, 5, 6, RSV.

„Авај! Јер је тај дан велик, тако да му нема равна: то је време Јаковљеве невоље; али ће се избавити из ње.“ Јеремија 30:7.

„Јер си Господа, који је уточиште моје, Вишњег, учинио пребивалиштем својим; неће те зло задесити, нити ће се какво зло приближити шатору твоме.“ Псалам 91:9, 10.

„Бог неће изневерити Своју цркву у часу њене највеће опасности. Он је обећао избављење. Начела Његовог царства биће поштована од свих под сунцем.” Historical Sketches, 277–279.

„Složena igra ljudskih događaja“ jeste ono što je bilo predstavljeno točkovima koji se ukrštaju sa točkovima u Jezekiljevoj viziji Presvetog mesta, za vreme pečačenja. Ti događaji su pod božanskom kontrolom, jer su ti događaji ispunjenje svih viđenja Reči Božje, koja svoj konačni i savršeni učinak nalaze u vremenu pečačenja. Postoji jedan „zvuk“ koji prepoznatljivo označava „zapanjujuću krizu“ koju je „svet na ivici“ da spozna. Taj „zvuk“ čini da se „zemlja trese i da ljudska srca klону od straha“. I potresanje zemlje, i to što ljudska srca klону od straha, simboli su zvuka sedme i poslednje Trube, koja je treće teško.

Разгнењивање народа исламом трећег тешкоћа јесте као жена у порођајним мукама, те тако представља све већу, ескалирајућу кризу. Та ескалирајућа криза започела је 11. септембра 2001; а 7. октобра 2023. наступио је следећи крајњи порођајни бол, и пошто Реч Божја никада не изневерава, следећи порођајни бол долази врло скоро, и биће још разорнији. Да ли још увек живите у граду?

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Пророку су точак у точку и појава живих бића повезаних с њима све изгледали замршено и необјашњиво. Али се међу точковима види рука Бескрајне Мудрости, и савршен поредак јесте резултат њеног деловања. Сваки точак, управљан Божјом руком,

делује у савршеном складу са сваким другим точком. Показано ми је да су људска оруђа склона да траже сувише много власти и да покушавају сама да управљају делом. Она у својим методама и плановима сувише изостављају Господа Бога, Моћног Делатника, и не поверавају Му све у погледу напредовања дела. Нико не треба ни за тренутак да уобрази да је способан да управља оним стварима које припадају великом ЈА САМ. Бог у Свом провиђењу припрема пут да дело буде извршено људским оруђима. Нека, дакле, сваки човек стоји на свом месту дужности, да одигра свој део за ово време и зна да му је Бог Учитељ.“ Сведочанства, књига 9, 259.